

for dem. Lad os stille dem lige med alle andre.

Angaaende det sidste Spørgsmaal, hvorvidt Regeringen er folkelig eller ikke, har jeg allerede udtalt min Opfattelse, og den ærede sidste Taler har i Grunden ingen anden Indvending mod dens Folkelighed, end at Studentersamfundet kunde sættes for stærkt i Forbindelse med den. Det er imidlertid blevet paavist, at 4 andre Ministre, der have siddet i Ministerier, der efter det ærede Medlems Mening vare gode, folkelige Ministerier, have været Medlemmer af Studentersamfundet. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Grund til at trække det frem i den Forbindelse, naar Regeringens Program er folkeligt, og det udføres paa en folkelig Maade.

N. C. Christensen: Vi have under disse Dages Forhandlinger haft Lejlighed til at høre, hvorledes den finansielle Situation lægger Hindringer i Vejen for, at der kan gennemføres forskellige Krav, som fremkomme fra de enkelte Rigsdagsmænd. Og det er jo ganske interessant at lægge Mærke til de Udtalelser, der nu fremkomme, i Modsætning til de Udtalelser, der faldt i Sommer, da vi gennemførte de militære Love. Da hed det sig, at vi skulde have Forsvarssagen løst for at faa Fred for den Sag, saa at vi kunde faa Plads til de øvrige Lovgivningsarbejder. Saa længe vi ikke vare færdige med de militære Spørgsmaal, vilde vi ikke være i Stand til at faa det øvrige Lovgivningsarbejde i Gang paa ny. Vi, der vare Modstandere af disse Love, paaviste Gang efter Gang, at den eneste Følge vilde blive, at vi kom til at stagnere paa den sociale Lovgivnings Omraade. Det viste sig hurtigt, at vi fik Ret. Nu er det mærkeligt at se, at de Folk, der vare med til at stemme for de forøgede Militærudgifter, nu staa frem og fremsætte Krav om saa den ene og saa den anden Reform, som hver for sig vil kræve Penge, men uden at kunne vente at faa dem gennemførte.

Den, jeg har hørt, var højst oppe, var det ærede Medlems fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), som talte for lidt siden. Han er desværre gaaet, saa han ikke er i Stand til at høre, hvad jeg nu har at sige ham. Jeg haaber dog, at han skal faa det at vide alligevel. Han fortæller os, at Grunden til, at vi laa i den finansielle Misère, var, at vi havde faaet gennemført Lønningslovene for de 4 Etater og Lønningsloven for Lærerne. Vi vide jo godt,

at det ærede Medlem fra Ruds-Vedby var en ivrig Modstander af disse Love, og han fortalte os nu, at Udgifterne dertil ville blive ca. 10 Mill. Kr. aarlig, naar vi faa det hele med. Det er muligt, at det ærede Medlem faar Ret, og at vi komme tæt op dertil, naar vi regne med alle de Lønningslove, og alle de Forbedringer, der ere gennemførte, ogsaa for de Arbejdere, der ere ansatte i Statens Tjeneste uden at have fast Ansættelse. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke havde Grund til at dvæle saa stærkt ved disse Love, naar han samtidig har været med til at stemme for de militære Love, stemme f. Eks. for forhøjede Lønninger til de Herrer Officerer. Thi dersom det ærede Medlem mener, at det var urigtigt at bevilge Lønforhøjelse for de lavest lønnede Embedsmænd indenfor de civile Grene af Statens Administration, de Arbejdere, der f. Eks. udføre Arbejde ved Jernbane- og Postvæsenet, ved de Institutioner, der betjene Samfundet hver eneste Dag og muliggøre, at hele vort økonomiske Liv kan udvikle sig, saaledes som det gør, saa er det jo ganske urimeligt, naar det ærede Medlem gaar med til at give betydeligt forhøjede Lønninger til de Herrer Officerer, som i Forvejen ikke vare satte paa Sultekost, og hvis Arbejde ikke i den Grad er i Samfundets Interesse som den Gerning, der udføres af de andre. Men saa siger det ærede Medlem, at det kun var en lille Del af de militære Udgifter, der gik til forhøjede Lønninger. Ja, naturligvis var det kun en lille Del, men en Del var det dog, og maaske den Del, der bidrog til at trække de militære Love gennem Rigsdagen. Netop fordi de højere Officerer fik forhøjede Lønninger, modtog de vel det, de fik. Det var i hvert Fald saaledes, at selv om man hørte ret kraftige Bebrejdelser mod Regeringen og dem, der ikke vilde gaa med til at gennemføre Højres specielle Forslag paa det militære Omraade, saa bøjede man sig dog og tog Lovene, som de vare. Og naar de Herrer Officerer vare villige til at tilraade en saadan Ordning, var det vel ikke mindst den Omstændighed, at de fik forhøjede Lønninger, der bevirkede dette deres Standpunkt.

Men det er jo ikke alene Pengene til de forhøjede Officerslønninger, det ærede Medlem har stemt for. Nej, det er ogsaa de 31½ Mill. Kr., der skulle bruges en Gang for alle. Men ikke blot dette heller. Vi have jo samtidig faaet en forøget aarlig Udgift til Militærvæsenet. Og det var netop fra Socialdemokraterne og de Radi-